

Εισήγησις
στὴν Θ' Σύναξι Γονέων
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας
† Κυριακὴ Ἀγιορειτῶν Πατέρων
28η Μαΐου 2018 ἐκ. ἡμ.

Θεμελιώδεις Ἀρχές τῆς ἐν Χριστῷ Ζωῆς
Εὐαγγελικὸς Δεκάλογος
Μέρος Β'

Α'. Στὴν Εἰσήγησί μας τῆς **Ε'** Κυριακῆς τῶν **Ν**ηστειῶν, 12/25.3.2018, εἶχαμε ἀναφερθῆ στὴν ἐν Χριστῷ **Εὐαγγελικὴ Αὐτοκριτικὴ**.

Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀναγκαία προϋπόθεσις τῆς **Ἵπενθυνοῦ** καὶ **Ῥριμότητος** μέσα στὰ ὅρια τοῦ Χριστιανικοῦ **Γάμου**, πρωτίστως γιὰ τοὺς γονεῖς καὶ κατόπιν γιὰ τὰ παιδιά.

Ἐν συνεχείᾳ, εἶχα προτείνει ἕναν **Εὐαγγελικὸ Δεκάλογο**, ὁ ὁποῖος θὰ λειτουργοῦσε ὡς **πνευματικὸς καθρέπτης**, ὡς **ἐργαλεῖο Αὐτοκριτικῆς**.

Σᾶς ὑπενθυμίζω, ὅτι εἶχαμε ἀνέβει μαζί τις δύο πρῶτες βαθμίδες τῆς κλίμακος αὐτῆς, ἡ ὁποία μᾶς ἀναβιβάζει στὸν Οὐρανό.

Ἡ πρώτη βαθμίδα ἀνεφέρετο στὴν **Μωρία τοῦ Σταυροῦ** καὶ ἡ δεύτερη στὴν **Πτωχεία τοῦ Πνεύματος**.

Ἀπόψε, ἐπικαλούμενοι τὴν Εὐχὴ τοῦ Ἀειμνήστου Πατρός, Γέροντος καὶ Μητροπολίτου μας Κυπριανοῦ, θὰ ἀνέβουμε ὅσες βαθμίδες μᾶς ἐπιτρέψει ὁ χρόνος καὶ ἡ ὑπομονή Σας.

«**Κ**ύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν Σου» (Ψαλμ. Ν' 17).

* * *

Β'. γ. Τὸ τελωνικὸν ἥθος

Ἡ τρίτη βαθμίδα τῆς Οὐρανοδρόμου **Κλίμακος** εἶναι τὸ **Τελωνικὸν ἥθος**.

• **«Καὶ ὁ τελώνης μακρόθεν ἐστάς, οὐκ ἤθελεν οὐδὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπᾶραι, ἀλλ' ἔτυπεν εἰς τὸ στήθος αὐτοῦ, λέγων· ὁ Θεός, ἰλάσθητί μοι τῶ ἁμαρτωλῷ».**
(Λουκ. ιη'14)

Θα ἤθελα νὰ Σᾶς παρακαλέσω νὰ προσέξουμε ἰδιαίτερως τὴν **στάσιν** τοῦ Τελώνου, τὸ **ἥθος τοῦ Τελώνου**.

Ὁ ἁμαρτωλὸς Τελώνης

• ἔχει βαθεῖα συναίσθησι τῆς ἁμαρτωλότητός του·

• στέκει μακρὰ ἀπὸ τὸ Θυσιαστήριον τοῦ Ναοῦ, ἐπιλέγει μίαν ἀφανῆ γωνία.

Ἡ στάσις τοῦ σώματός του, ἡ κίνησις τοῦ χεριοῦ του νὰ τύπη τὸ στήθος του, τὰ λόγια τῆς προσευχῆς του ἐκφράζουν **σοβαρότητα** καὶ **βαθεῖα ταπείνωσι**.

Τὸ ὀδυνηρὸν **βέλος** τοῦ Φαρισαίου ἐναντίον του: **«οὐκ εἰμὶ ὡς οὗτος ὁ τελώνης»**, δὲν ἐπλήγωσε αὐτὸν οὔτε τὸν ἐξαγρίωσε, ἀλλὰ δέχθηκε αὐτὸ **μὲ εὐγνωμοσύνη ὡς θεραπευτικὸ φάρμακο**.

Ἡ συναίσθησις τῆς ἁμαρτωλότητός μας εἶναι ἓνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα δῶρα τοῦ Θεοῦ στὸν Χριστιανό.

Ἄς θυμηθοῦμε τὴν Εὐχὴ τοῦ Ὁσίου Ἐφραίμ:

• **«Δώρησαί μοι τοῦ ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου».**

Ἡ γνήσια καὶ αὐθεντικὴ **Αὐτογνωσία**, ἡ ὁποία ὀδηγεῖ στὴν ταπείνωσι καὶ τὴν συντριβὴ τῆς καρδίας, ἔχει ἀπελευθερωτικὸ χαρακτήρα, ἐφ' ὅσον μᾶς λυτρώνει ἀπὸ τὴν φυλακὴ τοῦ ἑαυτοῦ μας, ἀπὸ τὴν τυραννία τοῦ **Ναρκισσισμοῦ**, ἀπὸ τὴν κόλασι τῆς **Φιλαυτίας**.

Ἡ ἔλλειψις τῆς σωστικῆς **Αὐτοκριτικῆς** καὶ **Αὐτογνωσίας**· ἡ ἀπουσία τῆς **Αὐτομεμψίας** καὶ τοῦ **Τελωνικοῦ ἥθους**, μᾶς ὀδηγοῦν στὸ νὰ κρίνουμε καὶ κατακρίνουμε τοὺς ἄλλους· ἔτσι ὁμως, **δὲν ἔχουμε χρόνο νὰ τοὺς ἀγαπήσουμε**.

• **Κλείνω** τὰ περὶ τῆς τρίτης αὐτῆς βαθμίδος μὲ μία ἐκπληκτικὴ ἀναφορὰ ἀπὸ τὰ **«Ἀποφθέγματα τῶν Ἁγίων Γερόντων»**:

«Ἐλεγον περὶ τοῦ Ἀββᾶ Μακαρίου τοῦ Μεγάλου, ὅτι γέγονε, καθὼς ἐστὶ γεγραμμένον, Θεὸς ἐπίγειος· ὅτι, ὥσπερ ἐστὶν ὁ Θεὸς σκεπάζων τὸν κόσμον, οὕτω γέγο-

νεν ὁ Ἄββᾶς Μακάριος, σκεπάζων τὰ ἐλαττώματα, ἃ ἔβλεπεν ὡς μὴ βλέπων καὶ ἃ ἤκουεν ὡς μὴ ἀκούων».

(Γερωντικόν, § λβ')

* * *

Γ'. δ. Τὸ διακονικὸν ἦθος

Ἡ τέταρτη βαθμίδα τῆς Οὐρανοδρόμου Κλίμακος εἶναι τὸ *Διακονικὸν ἦθος*.

Θὰ Σᾶς παρακαλέσω νὰ μεταφερθοῦμε στὸ ὑπερῶν τοῦ Μυστικοῦ Δείπνου, τὴν Μεγάλῃ Πέμπτῃ.

Ὁ Σωτήρας μας Χριστὸς

«ἐγείρεται ἐκ τοῦ δείπνου καὶ τίθησι τὰ ἱμάτια, καὶ λαβὼν λέντιον διέζωσεν ἑαυτόν. Εἶτα βάλλει ὕδωρ εἰς τὸν νιπτῆρα, καὶ ἤρξατο νίπτειν τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν καὶ ἐκμάσσειν τῷ λεντίῳ ᾧ ἦν διεζωσμένος»...

...«Ὅτε οὖν ἔνιψε τοὺς πόδας αὐτῶν καὶ ἔλαβε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἀναπесὼν πάλιν εἶπεν αὐτοῖς· **γινώσκετε τί πεποίηκα ὑμῖν;** ὑμεῖς φωνεῖτε με, ὁ Διδάσκαλος καὶ ὁ Κύριος, καὶ καλῶς λέγετε· εἰμὶ γάρ. **Εἰ οὖν ἐγὼ ἔνιψα ὑμῶν τοὺς πόδας,** ὁ Κύριος καὶ ὁ Διδάσκαλος, **καὶ ὑμεῖς ὀφείλετε ἀλλήλων νίπτειν τοὺς πόδας.** Ὑπόδειγμα γὰρ δέδωκα ὑμῖν, ἵνα καθὼς ἐγὼ ἐποίησα ὑμῖν, **καὶ ὑμεῖς ποιῆτε».**

(Ἰωάν. ιγ' 4-5, 12-15)

Στὴν ἐκπληκτικὴ αὐτὴ διήγησι καὶ διδασκαλία ἀναδεικνύεται ἡ *Ἀθθεντία τοῦ Ἀεντίου*, ἡ ὁποία δὲν φιλοδοξεῖ νὰ ὑποτιμησῆ ἢ νὰ ὑποτάξῃ, ἀλλὰ νὰ *διακονήσῃ*.

Συνήθως καλλιεργοῦμε, ἀσυναίσθητα καὶ ἀσυνείδητα, τὴν αὐτοπεποίθησι, ὅτι εἴμεθα, ὅτι ἀποτελοῦμε μία *ἀθθεντία*, ἡ ὁποία δὲν ἐπιδέχεται ἀμφισβήτησι ἢ ἀντιλογία.

Αὐτὸ σημαίνει, ὅτι λησμονοῦμε τὴν *Μωρία τοῦ Σταυροῦ* καὶ τὴν *Πτωχεία τοῦ πνεύματος*, δηλαδὴ τὸ *Ἀντι-αθθεντικὸν ἦθος*, τὸ *Διακονικὸν ἦθος*.

Ἐν τούτοις, ἔχουμε *Ὑπόδειγμα*: ὁ Κύριός μας ἦλθε γιὰ νὰ *διακονήσῃ*, ὄχι γιὰ νὰ διακονηθῆ· ἐγκαινιάζει μία νέα μορφή ἐξουσίας, τὴν *Διακονικὴ Ἀγάπη*· ὁ Ἄλλος εἶναι *Φίλος*, *Ἀδελφός*, ὁ *Ἐαυτός μου*...

Ἄρα γε, πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ ἀπαξιῶνω τὸν Ἀδελφὸ μου καὶ νὰ μὴ καταδέχωμαι νὰ τὸν *διακονήσω*, νὰ τὸν ὑψώσω;...

Ἐὰν ὁ Χριστὸς μας εἶναι ὁ *Ἱστορικὸς καὶ Ἐσχατολογικὸς Διά-*

κονός μας, γιατί ἐμεῖς δὲν υἰοθετοῦμε τὸ **Διακονικὸν Ἦθος**;... Γιατί ἀπορρίπτουμε τὸ **Λέντιον**, τὸ σκύψιμο, τὸ νίπτειν, τὸ ἐκμάσσειν, τὸ θυσιάζεσθαι;...

Θὰ κλείσω μὲ μία κατανουκτικὴ διήγησι ἀπὸ τὸ **Γεροντικόν**, ἡ ὁποία εἶναι μὲν γνωστὴ, ἀλλὰ στὴν πρᾶξι ἄγνωστη, διότι τὸ **Διακονικὸν Ἦθος** φαίνεται νὰ μὴν ἀποτελῇ προτεραιότητα στὴν ἐν Χριστῷ ζωὴ μας· διότι δὲν ἔχουμε διαρκῶς πρὸ ὀφθαλμῶν μας τὸν γονυπετοῦντα Χριστὸν μας καὶ νίπτοντα τοὺς πόδας τῶν Μαθητῶν Του.

«**Κάποτε ὁ Ἀββᾶς Ἀγάθων** πήγαινε στὴν πόλη γιὰ νὰ πουλήσῃ τὸ ἐργόχειρό του καὶ νὰ προμηθευθῇ λίγο ψωμί γιὰ τὴν συντήρησή του.

Κοντὰ στὴν ἀγορὰ βρῆκε ἓνα φτωχὸ καὶ ἀνάπηρο γέρο.

- **Γιὰ** τ' ὄνομα τοῦ Θεοῦ, Ἀββά, ... ἄρχισε τὰ παρακάλια ὁ γέρος μόλις εἶδε τὸν Ὅσιο. **Μὴ** μ' ἀφήσης κι ἐσὺ ἀβοήθητο τὸν δυστυχῆ! **Πάρε** με κοντά σου...

Ὁ Ἀββᾶς Ἀγάθων τὸν ἔβαλε νὰ καθίσῃ δίπλα του, ἐκεῖ ποὺ ἄπλωσε τὰ καλάθια του γιὰ νὰ τὰ πουλήσῃ.

- **Πόσα** λεπτὰ πῆρες, Ἀββά;... τὸν ἐρώτησε ὁ γέρος μόλις πούλησε τὸ πρῶτο καλάθι.

- **Τόσα**,... τοῦ ἀπάντησε ὁ Ὅσιος.

- **Καλὰ** εἶναι!... **Δὲν** μοῦ ἀγοράζεις ὅμως μιὰ μικρὴ πίττα; **Ἔτσι** γιὰ νὰ δῆς καλὸ. **Ἔχω** ἀπὸ χθὲς βράδυ νὰ φάω.

- **Μετὰ** χαρᾶς,... εἶπε ὁ Ὅσιος καὶ τοῦ ἐκπλήρωσε ἀμέσως τὴν ἐπιθυμία.

Σὲ λίγο τοῦ ζήτησε φροῦτα, ὕστερα ἓνα γλυκό... **Ἔτσι**, σὲ κάθε καλάθι ποὺ πουλοῦσε, ξώδευε τὰ χρήματα χάριν τοῦ φτωχοῦ ἀνάπηρου. **Ἔδωσε** ὅλα τὰ καλάθια καὶ ὅλα τὰ χρήματα χωρὶς νὰ μείνῃ γιὰ τὸν ἑαυτὸ του τίποτε.

Καὶ τὸ σπουδαιότερο εἶναι, ὅτι τὸ ἔκανε αὐτὸ μὲ μεγάλη προθυμία, ἐνῶ ἤξερε πὼς εἶχε νὰ περάσῃ τώρα τουλάχιστον μιὰ βδομάδα χωρὶς ψωμί!...

Ἀφοῦ ἔδωσε καὶ τὸ τελευταῖο του καλάθι, ἐτοιμάστηκε νὰ φύγῃ ἀπὸ τὴν ἀγορὰ.

- **Φεύγεις** λοιπόν;... τὸν ἐρώτησε ὁ ἀνάπηρος.

- **Ναί**, τέλειωσα πιά τὴν δουλειά μου...

- **Ἔ**, τώρα θὰ κάνῃς ἀγάπη νὰ μὲ πᾶς ὡς τὸ σταυροδρόμι κι ἀπὸ κεῖ φεύγεις γιὰ τὴν ἔρημο,... εἶπε πάλι ὁ παράξενος γέρος.

Ὁ ἀγαθώτατος Ἀγάθων τὸν φορτώθηκε στὴν πλάτη καὶ τὸν μετέφερε μὲ πολλὴ δυσκολία, γιατί ἦταν κατάκοπος ἀπὸ τὴν ἐργασία τῆς ἡμέρας.

Ὁταν ὁμως ἔφτασαν στὸ σταυροδρόμι καὶ ἐτοιμάστηκε ν' ἀφήση κάτω τὸ ζωντανὸ φορτίο του, ἄκουσε γλυκεῖα φωνὴ νὰ τοῦ λέη:

- Εὐλογημένος νὰ εἶσαι, Ἀγάθων, ἀπὸ τὸν Θεό, καὶ στὴν γῆ καὶ στὸν οὐρανό...

Σήκωσε τὰ μάτια ὁ Ὅσιος νὰ δῆ αὐτὸν ποὺ τοῦ μιλοῦσε. **Ὁ** γέρος εἶχε γίνεи ἄφαντος!...

Ἦταν Ἄγγελος σταλμένος ἀπὸ τὸν Θεὸ νὰ δοκιμάσῃ τὴν ἀγάπη του.

* * *

Ὁ χρόνος μας ὁμως εἶναι περιορισμένος.

Παραμένουμε στὴν τέταρτη βαθμίδα τῆς Οὐρανοδρόμου **Κλίμακος**, μὲ τὴν ὑπόσχεσι νὰ συνεχίσουμε τὴν ἀνάβασι στὶς ἐπόμενες **Συνάξεις** μας.

Εὐχαρίστως τώρα νὰ συζητήσουμε γιὰ τὸ **Τελωνικὸν** καὶ **Διακονικὸν Ἡθος**.

Εὐχαριστῶ!

Ὁ Μητροπολίτης

† ὁ Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς Κοπριανὸς